

Rahoitusmarkkina- ja tilasto-
osasto
Tuulia Asplund

Lausunto

1 (3)

SP 274/C11.2/2017

30.11.2017

Julkinen

Valtiovarainministeriö
Rahoitusmarkkinaosasto
PL 28
00023 Valtioneuvosto

Lausuntopyyntö VM121:00/2017

Luottolaitoslainsäädännön tarkistaminen

Kiitämme mahdollisuudesta esittää ehdotuksia luottolaitoslainsäädännön tarkistuksiksi.

Suomen Pankissa on asiantuntijatyönä yksilöity kaksi tarkistusehdotusta.

Luottolaitoslaki 10 luvun 6 §

Pykälässä 6 olisi perusteltua nykyistä paremmin saattaa kansallisesti voimaan EU:n luottolaitosdirektiivin (2013/36/EU) artiklojen 138–140 säännökset muuttuvan lisäpääomavaatimuksen soveltamisesta pankkien muissa kuin ETA-valtioissa sijaitseviin riskieriin.

Laissa tulisi huomioida, että luottolaitosdirektiivin artiklan 140 kohdan 1 mukaan kolmannessa maassa sijaitseviin vastuisiin sovelletaan muuttuvaa lisäpääomavaatimusta vain, jos siellä joko on merkityksellisiä luottoriskejä tai jos nimetty viranomainen on asettanut kyseiselle maalle lisäpääomavaatimuksen artiklan 139 kohtien 2 tai 3 mukaan.

Laissa olisi syytä selventää, että Finanssivalvonnalla on valtuudet korottaa merkityksellisten kolmansien maiden viranomaisten asettamia lisäpääomavaatimuksia ja määrätä sellaisia. Kohdassa voisi myös viitata Euroopan järjestelmäriskikomitean suosituksiin (ESRB/2015/1 ja ESRB/2015/3) kolmansille maille asetettavista lisäpääomavaatimuksista, joita Finanssivalvonnan on hyvä noudattaa, ellei ole erityisen painavaa syytä menetellä toisin.

Nykyinen luottolaitoslain sanamuoto on epäselvä sen osalta, kenellä on valtuudet määrätä lisäpääomavaatimuksia kolmansille maille, joissa ei ole muuttuvaa lisäpääomavaatimusta.

Rahoitusmarkkina- ja tilasto-
osasto
Tuulia Asplund

Lausunto

2 (3)

SP 274/C11.2/2017

30.11.2017

Julkinen

Pykälä voitaisiin selkeyttää jakamalla maat kolmeen ryhmään sen suhteen, miten ulkomaiset erät otetaan huomioon muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisessä:

- EU/ETA-maat
- ETA:n ulkopuolinen maa, jossa muuttuva lisäpääomavaatimuskehikko käytössä
- ETA:n ulkopuolinen maa, jonka lainsäädännössä ei ole muuttuvaa lisäpääomavaatimusta.

Luottolaitoslaki 10 luvun 10 §

Luottolaitoslain 10 luvun 10 §:n mukaan lisäpääomavaatimuksen alittuessa laskettava luottolaitoksen omien varojen kartuttamisen vähimmäismäärä johtaa oleellisesti pienempään voitonjakorajoitteeseen kuin luottolaitosdirektiivin (2013/36/EU) artiklan 141 mukainen voitonjakorajoite (maximum distributable amount, MDA).

Esimerkiksi luottolaitoksen alittaessa lisäpääomavaatimuksen 75–100 prosentilla luottolaitoslain mukaan laitoksen täytyy kartuttaa pääomiaan vähintään 60 prosentilla kerääntyneistä voittovaroistaan, eli se saa jakaa enintään 40 prosenttia voittovaroistaan. Luottolaitosdirektiivin mukaan vastaavassa tilanteessa luottolaitos ei saa jakaa voittovarojaan ollenkaan.

Vastaavasti luottolaitoksen alittaessa lisäpääomavaatimuksen 0–25 prosentilla luottolaitoslain mukaan laitoksen ei täydy kartuttaa pääomiaan voittovaroillaan eli laitos saa halutessaan jakaa 100 prosenttia voittovaroistaan. Luottolaitosdirektiivin mukaan vastaavassa tilanteessa luottolaitos saa jakaa enintään 60 prosenttia voittovaroistaan.

Vastaava 40 prosenttiyksikön ero luottolaitoslain ja luottolaitosdirektiivin välillä siinä, kuinka suuren osan voittovaroistaan luottolaitos saa jakaa alittaessaan lisäpääomavaatimuksen, koskee myös tilanteita, joissa lisäpääomavaatimus alittuu 25–50 prosentilla ja 50–75 prosentilla.

Luottolaitoslain 10 luvun 10 §:ä tulisi korjata vastaamaan luottolaitosdirektiivin artiklan 141 mukaista voitonjakorajoitteen laskutapaa.

Rahoitusmarkkina- ja tilasto-
osasto
Tuulia Asplund

Lausunto

3 (3)

SP 274/C11.2/2017

30.11.2017

Julkinen

Kunnioitavasti

SUOMEN PANKKI

Katja Taipalus
osastopäällikkö

Tuulia Asplund
vanhempi ekonomisti

